

نامه‌یه‌ک بۆ به‌رپرسه‌کانی کورد... سه‌میر حسین

کاتی‌ک که منداڵ بووم ده‌یان وت به‌رپرسی‌ک دیت، چه‌ند رۆژتیک پێش ئه‌وه خه‌ونم به‌وه‌وه ده‌بینی کاتی‌ک هات به‌لکو بتوانم ببینم، وام ده‌زنی به‌رپرس مرۆقی ئاسای نیه، وام ده‌زانی ده‌بیت له ئالتون دروست کرابیت و ئیمه‌ش له‌ته‌نه‌که، وام ده‌زانی شتیکی زۆر گرنگه و شیوه‌ی جوړیکی تره، چونکه ده‌بوایه وابوایه ئه‌چومه هه‌رشوینیک باسیان ده‌کردن که چه‌نده ده‌سه‌لاتیان زۆره ده‌توانن هه‌رچه‌کت بویت بۆت بکه‌ن سه‌رم سوپ ده‌هات، ئه‌وه هه‌موو یاسا‌ولانه وام ده‌زانی هه‌موو دنیا وایه، ئاخ‌ر من ته‌نیا مه‌عمرالفزافی و سه‌دام و خومه‌ینی و به‌شارالسو ئه‌م که‌له‌پیاوه سادانه‌م ناسیوو وام ده‌زانی سه‌رۆک ته‌نیا ئه‌مانه‌ن.

نهم ئه‌زانی دنیا‌یه‌کی تره‌یه که سه‌رۆکه‌کانیان زۆر ده‌سه‌لاتیان نیه یان چاودیریان له‌سه‌ره ناتوانن له‌خۆ‌یا‌نه‌وه شت بکه‌ن، ئاخ‌ر چونکه لای ئیمه‌ نان و گیانی‌شیان به‌ده‌سته، کاتی‌ک ده‌هاتن بۆ شاره‌که‌مان رام ده‌کرد به‌شوینیاندا سه‌یاره جام تاریکه‌کان یه‌که به‌یه‌که ده‌گه‌رام، ئه‌ها ئه‌وه‌تان، به‌خوابینم، که‌ده‌گه‌رامه‌وه بۆماله‌وه شانازیم به‌وه‌وه ده‌کرد که‌ئه‌وانم بینوه، خۆم به‌چاوی خۆم وام ده‌زانی باوه‌رم پیناکه‌ن. سویندم بۆده‌خواردن، باشه واده‌زانی ته‌یاره‌ت بینوه، ئه‌وه‌نده سپی بوو ده‌سته‌کانی ئه‌وه‌نده نه‌رم بوو، پیده‌که‌نی، به‌لام چوار ناشیرنی که‌له‌گه‌ت ده‌وریان دابوو، منیان فریدایه دواوه، خۆزگه‌ گه‌وره نه‌ده‌بووم، بۆئه‌وه‌ی هه‌ربه‌گه‌وره سه‌یری ئه‌وانه‌م بکرده‌یه، کاتی‌ک که گه‌وره‌بووم، زانیم ئه‌مانه به‌رپرسن، ئه‌مانه مافیان، ئه‌مانه چ مرۆف گه‌لیکی تی‌رنه‌بوون، زانیم ئه‌مانه کۆمه‌لیک که‌سن که زۆربه‌یان چه‌ند ساله ژن ومندا‌له‌که‌ی نه‌بینیوه که‌س نازانیت له‌چ ولاتی‌کدان که‌چی دین باسی ئه‌خلاق و مافی مرۆف و کۆمه‌لایه‌تی ئینسانیه‌ت ده‌که‌ن بۆئیمه، که‌چی دین ده‌یا‌نه‌ویت کۆمه‌لگه‌یه‌کی خۆشه‌خت دایمه‌زینن بۆ ئیمه، به‌رپرس هه‌یه له‌کوردستاندا مندا‌لا‌کانی له‌هاندهران و تبه‌ویان تف له‌وه‌ خه‌لکه‌ که‌وتوته شوین باوکمان ئیمه به‌ باوکی خۆمانی نازانین واده‌زانین مردوه نازانم له‌بیرمان نیه بینییتمان.

من هیچ نالیم ته‌نیا ئه‌وه ده‌لیم ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک خۆشه‌ویستی بۆ مندا‌له‌کانی نه‌بیت چۆن ده‌توانیت خۆشه‌ویستی بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌بیت به‌لام دلنیا بن به‌رپرسه‌کان له‌وانه‌یه تا‌کو ماوه‌یه‌کی باش ئیوه هه‌ر بمینن چونکه هیشتا زۆر خه‌لک هه‌یه ئیوه به‌رزگارکه‌ر ده‌زاننیت، ته‌نانه‌ت رۆشن‌بیره‌کانمان به‌سه‌ختی پشت گیریتان ده‌که‌ن.

به‌هرحال کاتی‌ک که گه‌وره‌بووم تی‌گه‌ه‌یستم به‌راستی ئیوه‌کین، خۆشه‌خت ئه‌وه که‌سه‌یه که به‌هه‌زاران میله‌وه له‌ئیوه دووره، خۆشه‌خت ئه‌وه‌یه که ته‌نانه‌ت ناویشتان نازانیت. ئه‌زانم ئه‌م قسانه‌ی من هه‌زاربه‌رهن سواون باویان نه‌ماوه، که‌س تا‌قه‌تی نیه بیخوینیت‌وه ئه‌زانم پیاو ئه‌وه که‌سه یه ئه‌م‌رۆ له‌کوردستاندا ئه‌وه‌یه که خۆی بزینیت، ئه‌زانم دل‌سۆز ئه‌وه‌که‌سه‌یه که ئیوه‌پیتان قبوله، خۆفرۆش و ساخته‌چی ئه‌وه که‌سانه‌ن که‌له‌ده‌ره‌وه‌ی ئیوه‌ن، به‌هه‌رحال منیش وه‌کو هه‌ندی‌ک له‌ رۆژنامه‌سه‌کان و نوسه‌رکان وه‌کو ئه‌رکیکی ئه‌خلاق‌ی ئه‌مه ئه‌نوسم بۆ میژوو، پیتان ده‌لیم ئه‌ی به‌رپرسه‌کان ئه‌وه به‌رپرساریه‌تی نیه ده‌یکه‌ن به‌لکو ئه‌وه وێران کردنی ولاته، ئه‌گه‌ر ئه‌تانه‌ویت بزائن ریزاتان چۆنه دلنیا‌بن خه‌لک بیزاره لیتان، چونکه درۆتان کرد له‌گه‌ل خه‌لکدا، ئه‌وه باش بزائن که ئیوه ئه‌م میله‌ته‌یه خاوه‌نتان ئیوه خاوه‌نی ئه‌م میله‌ته‌ن و وه‌کو جه‌ماله‌دین ئه‌فغانی ده‌لیت: (ولاتمان بینیوه بئ پاشا بزئ، به‌لام پاشامان نه‌بینوه بئ ولات بزئ) له‌به‌ر ئه‌وه دوا‌جار ئه‌م میله‌ته‌ بریار له‌سه‌ر

چاره نوسی ئیوه ده دات، ئەم میله ته هه موو کاره کانتان هه ل ده سه نگینیت، باش و خۆاپتان ده ناسین ده زانین کامتان باشه و کامتان خراپه، به لگه نامه کانتان ئەمیین، پریم بۆ ئەوانه تان هه یه که باشن به لام زۆرتان درۆرتان زۆرتان دزن زۆرتان خراپ ده کن به م ولاته.

ئیه ناتوانن ولات به رپوه به رن ئیه ناتوانن بریاربدهن، ئیه ناتوانن کیشه کانی ولات چاره سه ربکه ن، ئای ئەم ولاته به ده ست ته نیا یه که به رپرسی شاره وانیه کی سویده وه بوایه، ئینجا ده زانن ئەم ولاته چۆن چاره سه رده کرا، به لام ئیه هه رخه ریکی خۆتان بن ئەوه نده ده زانن هه مووشتیگ ته واو بوه، ده زانم ئەم قسانه ی من له بۆله بۆلی پیره ژنیگ ده چن، به لام هه ر ئەو بۆله بۆلیه ده یته راستی، ته نیا شتیگ ماوه پیتان بلیم میژوو چاوه رپیتانه خۆشه ختی بۆئه وه تان ده توانیت ئەو ئەرکیه ئەخلاقی و مرویانه ی خۆی به ئەنجام جیه جیه کات، خۆشه ختی بۆ ئەوه تان ناکه ویته به رتوره ی ئەم دایکه جه رگ سوتوانه ئەم میله ته هه ژاره.

هه ندیک سه یری خۆتان بکه ن ئیدی به سه، له کۆتای دا پیتان ده لیم که له هه رسوچیگی ئەم دنیا یه دا ده کریت دل به به رپرسیاریه تی و مه سوئولیه ت خۆش بکریت، به لام کوردستان و عیراق به داغه وه بۆ ئەوه ناشیت که مروف دلاین پیحۆش بکات بۆ ئەوه ی زه مه نیگ بمینیته وه، به هه رحال روداوه کان زۆر زوو تیده په رن، ده رئه نجامه کانیش زوو ده رده که ون، له وانیه ئەم خاله ش بیته که وابکات که ئەو ئەرکه ئەخلاقیه ی له سه رشانتانه به وشیه یه جیه جیه نه که ن، و به هه لی بزائن، به لام دلنیا بن هه ل و فرسه ت نیه له به رپرسیاریه تی دا له وانیه ماوه یه که هه بیته به لام هه رزوو شته کان به ده رده که ون، له کۆتاییدا، ئەم بۆله بۆل و ورپیانیه ی ئیمه هه ره موو ده بنه حه قیه ت.

ئهو کاته میژوو بریاری خۆی ده دات، زۆر کات که م ماوه له به ر ده ستان دا. به لام ده زانم جگه له کۆمه لیک که سی بئ ده سه لات که س ئەم چه ند دیره بیسه رو به ره ناخوینیته وه. له کۆتای دا به رپرسه گه نده له کان پیتان ده لیم ئەوه ی که ئیه ده یکه ن نه سیاسه ته، نه ئازایه، نه خزه ته، شتیکه ته نیا خۆتان ئەتوانن باسی بکه ن ئیمه کویرن ناییبینین. بوپورن به م شیوه یه قسه ده که م ناچارم، ده بیته ئەم ولاته جاریگی دیکه له سه ر ده ستی چه ند کاربه ده ستیگی به ئەخلاق و دلسۆز بنیاد بنریته وه، چونکه هیه چ که س ناتوانیت ئەوه نده ی سه رکرده ی به توانا و کاربه ده ستانی عاقل ولات بنیاد بنیت، وهیه چ که سیکیش ناتوانیت ئەوه نده ی ئەوان ولات به ره و ویرانه بات.